

**Hallituksen esitys eduskunnalle Euroopan unionin
omien varojen järjestelmästä annetun neuvoston päätök-
sen (2014/335/EU, Euratom) hyväksymisestä**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä vuonna 2014 annetun neuvoston päätöksen. Neuvoston päätös on hyväksyttävä kaikissa jäsenvaltioissa, ja se tulee

voimaan viimeisen kansallista hyväksymistä koskevan tiedonannon vastaanottamista seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä. Neuvoston päätöstä sovellettaisiin taannehtivasti 1 päivästä tammikuuta 2014.

PERUSTELUT

1 Johdanto

Euroopan unionin omien varojen, jäljempänä *omat varat*, järjestelmää koskevalla neuvoston päätöksellä hyväksytään Euroopan unionin talousarvion rahoitusjärjestelmä. Euroopan unionin talousarviota varten voidaan kerätä varoja vain omien varojen päätöksessä määrättyistä rahoituslähteistä. Omien varojen päätöksessä määrätään myös unionin talousarvion menoja varten käytettävä enimmäismäärä suhteessa bruttokansantuloon. Päätöksessä määrätään myös erälle jäsenvaltioille hyväksyttyjen maksualennusten perusteista.

Voimassa oleva neuvoston päätös (2007/436/EY, Euratom) tuli voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2009, ja sitä sovelletaan taannehtivasti 1 päivästä tammikuuta 2007.

Euroopan unionin komissio antoi 29 päivänä kesäkuuta 2011 ehdotuksensa Euroopan unionin omien varojen järjestelmän uudistamiseksi (KOM(2011) 510 lopullinen). Komissio täydensi ehdotuksiaan 9 päivänä marraskuuta 2011 (KOM(2011) 739 lopullinen). Komission ehdotus annettiin ja se käsiteltiin osana Euroopan unionin monivuotista rahoituskehystä koskevaa neuvottelua.

Komission ehdotuksessa omien varojen järjestelmään sisältyviä maksualennuksia olisi yksinkertaistettu säätämällä Yhdistyneelle kuningaskunnalle, Saksalle, Alankomaille ja Ruotsille määräaikaiset kertakorvausal-

nukset bruttokansantulopohjaiseen varaan. Komissio ehdotti edelleen voimassaolevan arvonlisäveropohjaan perustuvan oman varan, jäljempänä *ALV-varan*, poistamista. Sen tilalle komissio ehdotti uutta omaa varaa, joka olisi perustunut määrättyyn osuuteen siitä arvonlisäveron todellisesta tuotosta, joka kannetaan sellaisten tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista sekä sellaisista hankinnoista ja maahantuonnista, joihin sovelletaan unionin kaikissa jäsenvaltioissa yleistä arvonlisäverokantaa. Komissio ehdotti myös finanssitransaktioveron käyttöä osin omiana varana. Neuvostossa ei saavutettu yksimielisyyttä edellä mainituista komission ehdotuksista. Eurooppa-neuvosto saavutti poliittisen yhteisymmärryksen monivuotisesta rahoituskehystä ja omien varojen järjestelmästä vuosille 2014–2020 Eurooppa-neuvoston 7 ja 8 päivänä helmikuuta 2013 pidetyssä kokouksessa. Eurooppa-neuvoston päätelmissä kehoitetaan neuvostoa edelleen työstämään komission ehdotusta uusiksi arvonlisäveroperusteisiksi omiksi varoiksi. Neuvosto hyväksyi 22 päivänä tammikuuta 2013 neuvoston päätöksen luvan antamisesta tiiviimpään yhteistyöhön finanssitransaktioveron alalla. Eurooppa-neuvoston päätelmissä kehoitetaan osallistuvia jäsenvaltioita tarkastelemaan, voisiko siitä tulla perusta uudelle EU:n omien varojen lähteelle.

Omien varojen järjestelmää koskevan neuvoston päätösluonnoksen käsittely neuvoston työryhmässä aloitettiin syksyllä 2013 Eurooppa-neuvoston poliittisen yhteisymmärryksen saavuttamisen jälkeen. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa neuvoston päätösluonnoksesta. Neuvosto hyväksyi uuden päätöksen Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä 12 päivänä helmikuuta 2014 (2014/335/EU, Euratom), jäljempänä *neuvoston päätös*, ja neuvoston pääsihteeri lähetti päätöksen jäsenvaltioille tiedoksi ja täytäntöönpanoa varten 18 päivänä kesäkuuta 2014.

2 Nykytila

2.1 Euroopan unionin omien varojen järjestelmä

Euroopan unionin omat varat ovat tuloja, jotka myönnetään Euroopan unionin yleisen talousarvion rahoittamiseksi. Ne kuuluvat unionille ilman kansallisten viranomaisten erillisiä päätöksiä. Omat varat jaetaan niin sanottuihin perinteisiin omiin varoihin sekä muihin omiin varoihin. Muita omia varoja ovat jäsenvaltioiden ALV-vara ja bruttokansantuloon perustuva täydentävä vara, jäljempänä *BKTL-vara*.

Omile varoille määritetään yleinen enimmäismäärä osuutena unionin bruttokansantulosta. Vahvistettu yläraja omille varoille asettaa käytettävissä olevan enimmäismäärän talousarvion maksumäärärahoille. Voimassaolevan omien varojen päätöksen mukainen enimmäismäärä on 1,23 prosenttia jäsenvaltioiden yhteenlasketusta bruttokansantulosta.

Perinteiset omat varat

Perinteiset omat varat muodostuvat muun muassa maksuista ja palkkioista, yhteisestä tullitariffista ja muista tulleista kertyvistä maksuista, jotka ovat yhteisesti unionin vahvistamia kolmansien maiden kanssa käytävälle kaupalle. Perinteiset omat varat käsittävät edelleen päättyneen Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tullimaksut ja rahoitusosuudet sekä maksut, joista määrätään sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä. Kunkin jäsenvaltion viranomaisen ke-

rää maksut, jotka tilitetään unionille. Voimassaolevan omien varojen päätöksen mukaan jäsenvaltiot pidättävät perinteisten omien varojen kantopalkkioina 25 prosenttia keräämistään maksuista. Edellä mainittu kantopalkkio tuloutetaan sekalaisena tulona Suomen kansalliseen talousarvioon.

Kantopalkkioilla on tarkoitus kattaa jäsenvaltion kustannuksia. Kantopalkkiota on voitua pitää eräänlaisena piilotukena niille muutamalle jäsenvaltiolle, joiden satamiin tuonti EU:n ulkopuolelta keskittyy.

Perinteisillä omilla varoilla katetaan noin 10–13 prosenttia EU:n vuotuisesta talousarviosta.

Muut omat varat

ALV-vara

ALV-vara määrätään soveltamalla arvonlisäverokannan enimmäismäärää jäsenvaltion arvonlisäveropohjaan. Arvonlisäveropohja on teoreettinen, kuudennen arvonlisäverodirektiivin (77/388/ETY) mukainen käsite. Vuoden 2007 alusta ALV-varan laskentaa yksinkertaistettiin siirtymällä yhdenmukaiseen verokantaan, jonka suuruus on 0,30 prosenttia rajatusta arvonlisäveropohjasta. Arvonlisäveropohja on rajattu 50 prosenttiin bruttokansantulopohjasta ALV-varan regressiivisyyden kohtuullistamiseksi. Arvonlisäveropohjan rajausta koskee viittä jäsenvaltiota.

ALV-varalla rahoitetaan noin 10–12 prosenttia EU:n vuotuisesta talousarviosta.

BKTL-vara

Omiin varoihin luetaan myös kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlaskettuihin bruttokansantuloihin perustuva erikseen vahvistettavan kertoimen avulla määrättävä ”neljäs vara”, jonka tarkoituksena on toimia täydentävänä varana talousarvion menojen ja tulojen tasapainon varmistamiseksi. Bruttokansantulopohjan laskennassa on noudatettava voimassaolevan omien varojen päätöksen mukaan Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmää vuodelta 1995 (EKT-95). Eurostat valvoo laskentaa. BKTL-varan suhteellinen osuus omista varoista on kasvanut siten, että

valtaosa EU:n talousarvion rahoituksesta, noin 70—75 prosenttia, katetaan BKTL-varalla.

2.2 Eräille jäsenvaltioille myönnettävät maksualennukset

Yhdistyneen kuningaskunnan maksualennus

Yhdistynyt kuningaskunta saa maksuunsa alennuksen, joka rahoitetaan muiden jäsenvaltioiden maksuja korottamalla. Itävalta, Saksa, Alankomaat ja Ruotsi maksavat 25 prosenttia osuudesta, jonka ne maksaisivat, jos Yhdistynyttä kuningaskuntaa lukuun ottamatta kaikki muut 27 jäsenvaltiota täysimääräisesti osallistuisivat alennuksen rahoitukseen.

Yhdistyneen kuningaskunnan maksualennus jatkuu voimassa olevan omien varojen päätöksen mukaisesti. Alennus on luonteeltaan pysyvä.

BKTL-osuuteen tehtävät bruttovähennykset

Yksinomaan rahoituskehyskaudella 2007—2013 Alankomaiden vuotuisen bruttokansantulo-osuuteen tehdään 605 miljoonan euron bruttovähennys ja Ruotsin vuotuisen bruttokansantulo-osuuteen 150 miljoonan euron bruttovähennys vuoden 2004 hintoina.

ALV-varan alennetut verokannat

ALV-varan yhdenmukainen verokanta on 0,30 prosenttia. Yksinomaan rahoituskehyskaudella 2007—2013 myönnettiin arvonnalisäveromaksuun alennusta Itävaltalalle 0,075 prosenttiyksikköä (maksun suuruus 0,225 prosenttia), Saksalle 0,15 prosenttiyksikköä (maksun suuruus 0,15 prosenttia) ja Alankomaille ja Ruotsille 0,20 prosenttiyksikköä (maksun suuruus 0,10 prosenttia).

3 Neuvoston päätöksen sisältö

Eurooppa-neuvosto päätti 7 ja 8 päivänä helmikuuta 2013 tehdä eräitä muutoksia Euroopan unionin rahoitusjärjestelmään. Keskeisiltä osin uusi omien varojen päätös vastaa voimassaolevaa omien varojen päätöstä. Uuden neuvoston päätöksen keskeinen sisältö

on kuvattu kohdassa 2. Neuvoston päätöksen taloudelliset vaikutukset on esitetty kohdassa 3.

3.1 Omien varojen järjestelmä

Omien varojen lajit (2 artikla)

Unionin talousarvioon otettavien omien varojen lajeista ja niiden erityisistä laskentamenetelmistä säädetään neuvoston päätöksen 2 artiklassa. Voimassaolevaan neuvoston päätökseen verrattuna neuvosto ei ole hyväksynyt uusia omien varojen lajeja. Unionin talousarvioon voidaan ottaa tuloja, jotka kertyvät perinteisistä omista varoista, ALV-varasta sekä BKTL-varasta.

Perinteisten omien varojen kantopalkkion alentaminen (2 artiklan 3 kohta)

Perinteisten omien varojen järjestelmä säilyy muutoin voimassaolevan neuvoston päätöksen kaltaisena, mutta vuodesta 2014 alkaen jäsenvaltiot voivat pidättää perinteisten omien varojen kantopalkkiota 20 prosenttia voimassa olevan päätöksen 25 prosentin sijaan.

ALV-varaan sisältyvän maksualennusjärjestelmän yksinkertaistaminen ja pienentäminen (2 artiklan 4 kohta)

ALV-varaan sovellettava yhdenmukainen verokanta säilytetään 0,30 prosentissa. Myös ALV-varaan sovellettava maksualennusjärjestelmä säilytetään, mutta Itävallan arvonnalisäveromaksuun myönnetystä alennuksesta luovutaan. Lisäksi rahoituskehyskaudelle 2014—2020 Saksan, Alankomaiden ja Ruotsin arvonnalisäverokanta vahvistettiin 0,15 prosenttiin, jolloin järjestelmä yksinkertaistui ja myönnettävien alennusten määrä aleni jonkin verran.

BKTL-varaan sisältyvän maksualennusjärjestelmän laajentaminen (2 artiklan 5 kohta)

Vain rahoituskehyskaudella 2014—2020 Tanskan vuotuisen bruttokansantulo-osuuteen tehdään 130 miljoonan euron brut-

toivähennys, Alankomaiden vuotuisen bruttokansantulo-osuuteen 695 miljoonan euron bruttovähennys ja Ruotsin vuotuisen bruttokansantulo-osuuteen 185 miljoonan euron bruttovähennys. Itävallan vuotuisen bruttokansantulo-osuuteen tehdään 30 miljoonan euron bruttovähennys vuonna 2014, 20 miljoonan euron vähennys vuonna 2015 ja 10 miljoonan euron bruttovähennys vuonna 2016.

Nämä määrät mukautetaan vuoden 2011 hintoihin soveltamalla komission laskemaa viimeisintä Euroopan unionin bruttokansantuotteen (BKT) euro-deflaatiokerrointa, joka on saatavilla talousarvioesitystä laadittaessa.

Kansantalouden tilinpitojärjestelmän muutos (2 artiklan 7 kohta)

Neuvoston päätöksen voimaantultua Euroopan unionin omien varojen järjestelmässä sovelletaan Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa annetussa parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 549/2013, jäljempänä *EKT 2010*, tarkoitettua vuotuista markkinahintaista bruttokansantuloa. Jos *EKT 2010*:een tehdään bruttokansantuloon vaikuttavia merkittäviä muutoksia, neuvosto päättää yksimielisesti komission ehdotuksesta ja Euroopan parlamenttia kuultuaan, sovelletaanko kyseisiä muutoksia neuvoston päätöseen omien varojen järjestelmästä.

Omien varojen enimmäismäärä (3 artikla)

Unionin käyttöön vuotuisten maksumäärärahojen kattamiseksi asetettavien omien varojen kokonaismäärä saa olla enintään 1,23 prosenttia jäsenvaltioiden yhteenlasketusta bruttokansantulosta. Vastaavasti maksumäärärahojen vuotuinen enimmäismäärä saa olla enintään 1,29 prosenttia jäsenvaltioiden yhteenlasketusta bruttokansantulosta.

Jäsenvaltioiden ilmoitettua *EKT 2010*:een perustuvat tietonsa komissio laskee uudelleen omien varojen enimmäismäärät 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa eritellyn laskentakaavan mukaisesti.

Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi sovellettu korjausmekanismi (4 artikla)

Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävä budjettiepätasapainon korjaus säilyy ennallaan, eikä neuvoston päätöksen artikloihin ole tehty muutoksia voimassaolevaan neuvoston päätökseen verrattuna. Neuvoston hyväksymässä lausumassa todetaan neuvoston olevan yksimielinen siitä, että komission valmisteluasiakirja Yhdistyneen kuningaskunnan korjausmekanismin laskentamenetelmästä on neuvoston päätöksen sekä 7 ja 8 päivänä helmikuuta 2013 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien mukainen.

Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi sovelletun korjausmekanismin rahoitus (5 artikla)

Saksan, Alankomaiden, Itävallan ja Ruotsin rahoitusosuus Yhdistyneen kuningaskunnan korjausmekanismista rajoitetaan neljäsosaan niiden tavanomaisesta osuudesta. Muut jäsenvaltiot rahoittavat edellä mainituille jäsenvaltioille myönnetyn alennuksen. Artikla on säilynyt muuttumattomana verrattuna voimassaolevaan neuvoston päätökseen.

Yleiskatteisuusperiaate ja ylijäämän siirtäminen (6 ja 7 artikla)

Neuvoston päätöksen mukaan kaikki päätöksen 2 artiklassa tarkoitetut tulot käytetään yleiskatteisesti unionin talousarvion menojen kattamiseksi. Mahdollisesti kertyvä ylijäämä siirretään seuraavalle varainhoitovuodelle.

Omien varojen kantaminen (8 artikla)

Jäsenvaltiot kantavat unionin omat varat kansallisten lakien ja asetustensa mukaisesti siten, että unionin säännöissä asetetut vaatimukset täyttyvät.

Täytäntöönpanotoimenpiteet (9 artikla)

Euroopan unionin toiminnasta annetun sopimuksen 311 artiklan 4 kohdan mukaan neuvosto vahvistaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annetulla asetuksella unionin omien varojen järjestelmää koskevat

täytäntöönpanotoimenpiteet siltä osin kuin siitä säädetään kolmannen kohdan nojalla hyväksytyssä päätöksessä. Täytäntöönpanotoimenpiteitä koskeva asetusta on ainoa omien varojen järjestelmää koskeva säädös, jonka neuvosto hyväksyy Euroopan parlamentin hyväksynnän saatuaan. Omien varojen päätöksessä Euroopan parlamenttia kuullaan.

Neuvoston päätöksen mukaan täytäntöönpanotoimenpiteitä koskevassa asetuksessa hyväksytään menettely, jonka mukaisesti vuotuinen talousarvion yli- tai alijäämä lasketaan ja budjetoidaan, sekä järjestelyt ja säännökset, jotka vaaditaan päätöksen 2 artiklassa tarkoitettujen tulojen valvontaa ja seurantaa varten. Neuvoston asetus (608/2014 EU, Euratom) Euroopan unionin omien varojen järjestelmää koskevista täytäntöönpanotoimenpiteistä annettiin 26 päivänä toukokuuta 2014. Sen on määrä tulla voimaan samanaikaisesti omien varojen päätöksen kanssa taannehtivasti 1 päivästä tammikuuta 2014.

4 Esityksen vaikutukset

4.1 Taloudelliset vaikutukset Suomelle

Uudessa kansantalouden tilinpitojärjestelmän (EKT 2010) mukaan Suomen bruttokansantuote kasvaa unionin keskimääräistä bruttokansantuotetta enemmän. Tämä nostaa Suomen bruttokansantulopohjaan perustuvan oman varan maksuosuutta ja kasvattaa Suomen maksuja Euroopan unionille. Alustavan arvion perusteella kansantalouden tilinpitojärjestelmän muutos kasvattaisi laskennallisesti Suomen maksuja noin 35 miljoonalla eurolla vuonna 2014.

Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävän korjausmekanismin jatkumisella ei arvioida olevan Suomelle taloudellisia vaikutuksia voimassa olevaan neuvoston päätöksen verrattuna, koska järjestelmä jatkuu keskeytyksettä. Vuonna 2014 Suomen maksuosuus Yhdistyneen kuningaskunnan maksualennuksen rahoittamisesta olisi noin 147 miljoonaa euroa. Edellä mainittuun summaan sisältyvät myös Yhdistyneen kuningaskunnan korjausmekanismin rahoittamiseen osallistumisesta myönnetty alennuk-

set Saksalle, Alankomaille, Itävalle ja Ruotsille.

Arvonlisäverokantaan myönnetään rahoituskehyskaudelle 2014–2020 alennukset Saksalle, Alankomaille ja Ruotsille. Suomen osuus edellä mainituista alennetuista Arvonlisäverokannoista olisi noin 38 miljoonaa euroa vuonna 2014.

Bruttokansantulo-osuuteen tehdään vuotuinen bruttovähennys Alankomaille, Ruotsille, Itävalle sekä Tanskalle. Suomen maksuosuus edellä mainituista vähennyksistä olisi vuonna 2014 yhteensä noin 16 miljoonaa euroa.

Vuoden 2014 talousarviossa Suomen kantopalkkion tasoksi arvioidaan 40 miljoonaa euroa. EU:lle kannettaisiin suoraan Suomesta perinteisinä omina varoina vuonna 2014 arviolta 120 miljoonaa euroa.

Neuvoston päätöksen mukaiset taloudelliset vaikutukset on otettu huomioon julkisen talouden suunnitelmassa vuosille 2015–2018.

Uuden päätöksen voimaantulon jälkeen kaikkia maksujen muutoksia sovelletaan taannehtivasti vuoden 2014 alusta. Jos omien varojen päätös tulisi voimaan vuonna 2016, maksettavaksi tulisivat samalla myös vuosia 2014 ja 2015 koskevat muutokset.

4.2 Taloudelliset vaikutukset eräille jäsenvaltioille

Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi sovellettava korjausmekanismi on suuruudeltaan merkittävin maksualennus. Vuoden 2014 tasolla Yhdistynyt kuningaskunta saisi maksuihinsa arviolta noin 5,9 miljardin euron alennuksen. Yhdistyneen kuningaskunnan maksualennuksen rahoittamiseen alennuksen saavien maiden alennukset olisivat vuonna 2014 seuraavat: Saksa 1,1 miljardia euroa, Alankomaat 240 miljoonaa euroa, Ruotsi 168 miljoonaa euroa ja Itävalta 123 miljoonaa euroa.

Eräille jäsenvaltioille myönnettävistä alennetuista arvonlisäverokannoista alennuksen saajat hyötyvät vuonna 2014 seuraavasti: Saksa 1 863 miljoonaa euroa, Alankomaat 412 miljoonaa euroa ja Ruotsi 283 miljoonaa euroa.

Edellä mainitut alennukset ovat käyvin hinnoin.

Lisäksi Tanskan vuotuisen bruttokansantulo-osuuteen tehdään 130 miljoonan euron bruttovähennys, Alankomaiden vuotuisen bruttokansantulo-osuuteen 695 miljoonan euron bruttovähennys ja Ruotsin vuotuisen bruttokansantulo-osuuteen 185 miljoonan euron bruttovähennys. Itävallan vuotuisen bruttokansantulo-osuuteen tehdään 30 miljoonan euron bruttovähennys vuonna 2014, 20 miljoonan euron vähennys vuonna 2015 ja 10 miljoonan euron bruttovähennys vuonna 2016. Edellä mainitut alennukset ovat vuoden 2011 hinnoin.

5 Asian valmistelu

Valtioneuvosto on perustuslain 96 §:n mukaisesti lähettänyt eduskunnalle kirjelmän komission ehdotuksista rahoituskehysasetukseksi, toimielinten sopimukseksi ja omien varojen päätökseksi (E 36/2011 vp, U 40/2011 vp). Edellä mainittuun U-kirjelmään liittyen eduskunnalle on lähetetty lisäksi viisi omien varojen järjestelmää käsittelevää jatkokirjelmää.

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä.

6 Voimaantulo

Neuvoston päätös on hyväksyttävä kaikissa jäsenvaltioissa. Neuvoston päätös tulee sen 11 artiklan mukaan voimaan viimeisen asiaa koskevan hyväksymistiedonannon vastaanottamista seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä. Sitä sovelletaan taannehtivasti 1 päivästä tammikuuta 2014. Vuotta 2014 edeltävien vuosien varojen laskentaa ja budjettiepätasapainon korjaukseen sovellettavia säännöksiä sovelletaan edelleen näitä vuosia koskeviin varojen mukautuksiin ja korjauksiin, jotka tehdään uuden päätöksen voimaantulon jälkeen.

Edellä olevan perusteella päätös ei edellytä voimaantullakseen kansallista voimaansaattamissäädöstä. Päätöksen oikeusvaikutukset seuraavat suoraan Euroopan unionin perustamissopimuksista, erityisesti Euroopan unionin toiminnasta annetun sopimuksen 311 artiklan 3 kohdasta ja Euroopan ato-

mienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 a artiklasta.

7 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja käsittelyjärjestys

7.1 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Euroopan unionin omia varoja koskevat päätökset tehdään Euroopan unionin perustamissopimuksen 311 artiklan 3 kohtaan ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 a artiklaan perustuen. Neuvosto hyväksyy erityistä lainsäätämisyjärjestystä noudattaen ja Euroopan parlamenttia kuultuaan yksimielisesti päätöksen, jossa vahvistetaan unionin omien varojen järjestelmää koskevat säännökset. Tässä yhteydessä neuvosto voi ottaa käyttöön uusia omien varojen luokkia tai poistaa olemassa olevan luokan. Tämä päätös tulee voimaan, kun jäsenvaltiot ovat hyväksyneet sen valtiosääntönsä asettamien vaatimusten mukaisesti.

Perustuslain 94 §:n 1 momentin mukaan eduskunta hyväksyy muun muassa sellaiset valtiosopimukset ja kansainväliset velvoitteet, jotka sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä tai ovat muutoin merkitykseltään huomattavia taikka vaativat perustuslain mukaan muusta syystä eduskunnan suostumuksen. Muusta syystä eduskunnan hyväksymistä edellyttäviä määräyksiä ovat muun muassa eduskunnan budjettivaltaa sitovat kansainväliset velvoitteet (PeVL 45/2000 vp).

Neuvoston päätös omien varojen järjestelmästä kohdentuu eduskunnan budjettivaltaan. Neuvoston päätös voidaan rinnastaa sellaiseen kansainväliseen velvoitteeseen, joka edellyttää perustuslain 94 §:n 1 momentin mukaan eduskunnan suostumusta.

7.2 Käsittelyjärjestys

Neuvoston päätös ei sisällä määräyksiä, jotka koskisivat perustuslakia sen 94 §:n 2 momentissa tai 95 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla. Neuvoston päätös voidaan hyväksyä äänten enemmistöllä.

Edellä olevan perusteella ja perustuslain 94 §:n mukaisesti esitetään, *neuvoston päätöksen (2014/335/EU, Eura-*
tom).

että Eduskunta hyväksyisi Euroopan unio-
nin omien varojen järjestelmästä annetun
Helsingissä 20 päivänä marraskuuta 2014

Pääministerin sijainen, valtiovarainministeri

ANTTI RINNE

Eurooppa- ja ulkomaankauppaministeri *Lenita Toivakka*